

EL PIANISTA DEL MAJESTIC

ARTURO
San Agustín

El Viena

Molts barcelonins podríem escriure la nostra biografia sentimental parlant només d'entrepans. Entrepans com els frankfurts del Conesa, a la plaça de Sant Jaume, tan aixafadets i calentets, que, juntament amb les pel·lícules de Hollywood i algunes novel·les, van ser el millor de la nostra adolescència. Després, quan el famós *art i assaig*, és a dir, quan vam començar a avorrir-nos i a no admetre-ho, quan vam decidir convertir-nos en intel·lectuals amb barba, vam arribar als *manhattan*, entrepans de diversos pisos, que ja no me'n recordo on els servien. Només recordo que l'establiment era a la Rambla de Catalunya. Potser es deia Manhattan.

Llavors, molts dels que volien prosperar es van fer comunistes i alguns vam seguir disfrutant dels extraordinaris *manhattan*,

Miquel Sen: «Els llibres d'autoajuda haurien de mencionar els seus entrepans»

que eren molt millor que qualsevol comitè central. Sempre que em trobava amb algun d'aquells amics que volien escalar posicions, que em preguntava si ja havia llegit *La psicopatologia de la vida quotidiana*, de **Sigmund Freud**, li contestava que sí i així que desapareixia me n'anava al Manhattan a menjar-me un *manhattan*.

Amb més o menys freqüència, tots o gairebé tots vam tornar a l'entrepà, que és el que més engreixa. Parlo, per descomptat, d'aquells que, durant algun temps, el vam abandonar. Entre el gimnàs de marca i les *flautes* del Viena de la Rambla és millor caure en la *flauta*, en l'entrepà, encara que engreixi. O sigui, que **Miquel Sen** l'encerta: «Els llibres d'autoajuda haurien de mencionar els entrepans del Viena». En realitat, amb una d'aquelles *flautes* no es necessiten llibres d'autoajuda.

Mark Bittman va escriure a *The New York Times* que la *flauta* de pernil Jabugo que es va menjar al Viena de la Rambla va ser el millor entrepà que havia menjat mai. A vegades els ianquis l'encerten. Encara que escriguin, com **Bittman**, que «el pernil Jabugo és salat, és clar, però també molt bo». O que dir-li Viena a un cafè és una incongruència. Alguns ianquis encara no s'han assabentat que la vida és salada. Ni tampoc han estat a Viena.

Els Viena compleixen anys aquests dies. Felicitats. ≡